

Tilfælde af gonorré og erhvervet syfilis i København og det øvrige Danmark siden 1906.

	Gonorré				Erhvervet syfilis			
	København		Det øvrige Danmark		København		Det øvrige Danmark	
	Ialt	Pr. 10 000 indb.	Ialt	Pr. 10 000 indb.	Ialt	Pr. 10 000 indb.	Ialt	Pr. 10 000 indb.
1906—10 gn. .	5 791	130,0	2 148	9,7	2 045	45,9	559	2,5
1911—15 -	6 459	134,1	3 033	12,9	2 155	44,7	787	3,3
1916—20 -	7 800	145,6	4 484	18,1	2 503	46,7	1 319	5,3
1921—25 -	6 228	107,9	4 899	17,6	1 500	26,0	1 047	3,8
1926—30 -	5 954	98,8	5 966	20,6	1 079	17,9	919	3,2
1931—35 -	4 587	71,6	5 611	18,8	302	4,7	561	1,9
1936—40 -	4 585	66,6	4 581	14,8	275	4,0	301	1,0
1941—45 -	8 159	113,9	9 698	30,0	1 087	15,2	1 254	3,9
1946.....	9 892	132,6	12 676	37,8	1 507	20,2	2 087	6,2
1947.....	6 663	87,9	8 613	25,4	924	12,2	1 381	4,1
1948.....	5 812	76,2	7 069	20,7	650	8,5	1 060	3,1
1949.....	4 946	64,9	6 224	17,9	454	6,0	602	1,7
1950.....	3 604	47,3	4 881	13,9	328	4,3	415	1,2
1951.....	3 349	43,8	3 742	10,6	157	2,1	296	0,8

Som det fremgår af disse oplysninger, har antallet af anmeldte tilfælde af kønssygdomme her i landet, der under krigen viste en voldsom stigning, siden krigen afslutning været i stærk tilbagegang, således at der i året 1951 er anmeldt endog færre tilfælde end i årene før sidste verdenskrig. Denne nedgang må i første række tilskrives de mere normale forhold, der er indtrådt efter krigen ophør, og — i særdeleshed — anvendelsen af de nye behandlingsmidler (navnlig penicillin). En del af nedgangen må dog utvivlsomt kunne henføres til de foranstaltninger, der blev gennemført ved loven om bekæmpelse af kønssygdomme, der trådte i kraft den 1. oktober 1947, og som skærpede de hidtil gældende bestemmelser på dette område („oktoberloven“ af 1906 m. v.).

Den gældende kønssygdomslov bygger hovedsagelig på et lovforslag, der blev udarbejdet af et af indenrigsministeriet nedsat udvalg til revision af kønssygdomslovgivningen. Udvalgets nedsættelse skyldtes bl.a. ønsket om at skaffe lovhjælp til foranstaltninger til bekæmpelse af den under krigen konstaterede stigning i antallet af personer, smittede med kønssygdomme.

Loven indeholdt navnlig nye, mere effektive bestemmelser med hensyn til smitteopsporing og foranstaltninger overfor kønssyge, som ikke frivilligt vil underkaste sig lægebehandling. Efter de oplysninger, der er modtaget fra sundhedsstyrelsen, som gennem embedslægerne er i nøje kontakt med kønssygdomsbekæmpelsen overalt i landet, har loven på alle punkter virket tilfredsstillende, ligesom dens gennemførelse i praksis ikke har givet anledning til kritik.

Under hensyn til det foran anførte har man ikke for tiden fundet anledning til at foreslå loven revideret. Man finder i denne forbindelse anledning til at påpege, at det fra lægekyndig side er fremhævet, at det ikke vil være forsvarligt på indeværende tidspunkt at svække agtpågivenheden overfor disse sygdomme.

Da imidlertid — som det fremgår af det statistiske materiale — kønssygdommene for tiden er i stærk tilbagegang her i landet, og de forudsætninger, der forelå ved lovens ikrafttræden i 1947, således ikke længere i fuldt omfang er tilstede, foreslås, at spørgsmålet om revision af loven optages til fornyet overvejelse om 5 år.